

Apocalipsa

Cartea Apocalipsa

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:15:09

CAPITOLUL 1

Descoperirea lui Isus Hristos

1:1 Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Lui lucrurile care trebuie să aibă loc în curând. Și a indicat-o trimițând prin îngerul Lui, robului Lui Ioan,

1:2 care a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu, și mărturia lui Isus Hristos, cât și toate câte a văzut.

1:3 Fericit cel citind, și cei ascultând cuvintele profeției, și păzind cele în ea scrise †; căci vremea e aproape.

Către cele șapte adunări

1:4 Ioan, celor șapte adunări, cele în Asia. Har vouă și pace de la Cel ce este, și Care era, și Care vine; și de la cele șapte Duhuri care sunt înaintea tronului Lui,

1:5 Și de la Isus Hristos, martorul credincios, Cel Întâi-Născut din morți, și Conducătorul împăraților pământului. Cel iubindu-ne, și îmbăindu-ne din păcatele noastre în sângele Lui,

1:6 și ne-a făcut o împărăție, preoți ai lui Dumnezeu, și Tatăl Lui. A Lui, gloria și forța în vecii vecilor. Amin.

1:7 Iată, El vine cu norii, și Îl va vedea orice ochi, și cei care L-au străpuns. Și-L vor jeli pe El toate semințiile pământului. Da, amin.

1:8 Eu sunt și Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, spune Domnul Dumnezeu, Cel fiind, și Cel ce era, și Cel venind, Cel Atotputernic.

Ioan în insula Patmos

1:9 Eu Ioan, fratele vostru și părtaş în necazul și împărăția și răbdarea în Hristos Isus, am fost în insula chemată Patmos, datorită cuvântului lui Dumnezeu, și datorită mărturiei lui Isus Hristos.

1:10 Am fost în Duhul în a Domnului zi, și am auzit glas mare înapoia mea, ca de trâmbiță,

1:11 spunând, Ce vezi, scrie într-un sul de carte, și trimite celor șapte adunări, în Efes, și în Smirna, și în Pergam, și în Tiatira, și în Sardes, și în Filadelfia, și în Laodicea.

1:3 † cele ce în ea sunt scrise

1:12 Și spre acolo m-am întors să văd glasul care vorbea cu mine. Și întorcându-mă am văzut șapte sfeșnice de aur.

1:13 Și în mijlocul celor șapte sfeșnice, *Unul* asemenea Fiului Omului, îmbrăcat cu un veșmânt până la picioare, și încins la piept, cu brâu de aur.

1:14 Iar capul Lui și părul, albe ca lâna albă, ca zăpada; și ochii Lui, ca flacăra focului;

1:15 și picioarele Lui asemenea bronzului strălucitor, ca în cuptor arzând *ele*; și glasul Lui, ca glas de ape multe;

1:16 și având în cea dreaptă mână a Lui stele șapte; și din gura Lui sabie mare și lată cu două tăișuri ascuțite ieșea; și înfățișarea Lui, ca soarele strălucind în puterea lui.

1:17 Și când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. Și a pus dreapta Lui mână pe mine, spunând, Nu-ți fie frică! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă;

1:18 și Cel viu, și am devenit mort, și iată viu sunt în vecii vecilor. Amin. Și am cheile morții și ale Hadesului.

1:19 Scrie deci cele pe care le-ai văzut, și cele ce sunt, și cele ce urmează să aibă loc după acestea.

1:20 Misterul celor șapte stele pe care le-ai văzut pe dreapta Mea, și cele șapte sfeșnice de aur. Cele șapte stele, îngerii celor șapte adunări sunt. Și cele șapte sfeșnice pe care le-ai văzut, șapte adunări sunt.

CAPITOLUL 2

Îngerului adunării din Efes

2:1 Îngerului adunării din Efes, scrie-*i*: Acestea le spune Cel ce ține cele șapte stele în dreapta Lui, Cel umblând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur.

2:2 Știu lucrările tale, și osteneala ta, și răbdarea ta și că nu poți suporta pe cei răi; și ai pus la încercare pe cei ce *își* spun lor înșiși apostoli, și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.

2:3 și suportă, și răbdare ai, datorită Numelui Meu, și nu ai obosit.

2:4 Dar am împotriva ta, că iubirea ta cea dintâi, ai părăsit-o.

2:5 Amintește-ți deci de unde ai căzut, și pocăiește-te, și cele dintâi lucrări fă! Iar de nu, vin la tine curând, și voi lua sfeșnicul tău din locul lui, dacă nu te pocăiești.

2:6 Dar aceasta ai, că urăști lucrările nicolaïților, pe care și Eu le urăsc.

2:7 Cel având ureche, să audă ceea ce Duhul spune adunărilor! Aceluia ce învinge, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul paradisului Dumnezeului Meu.

Îngerului adunării din Smirna

2:8 Și îngerului celei în Smirna adunare, scrie-*i*: Acestea le spune Cel dintâi și Cel din urmă, Care a fost mort, și a înviat.

2:9 Știu ale tale fapte, și necazul, și starea sărmană, (dar bogat ești), și blasfemia celor spunând iudei că sunt ei înșiși, și nu sunt, ci *sunt* sinagogă a lui Satan.

2:10 În niciun fel să nu te înfricoșezi de cele pe care urmează să *le* suferi †! Iată, acum urmează să arunce diavolul pe unii din voi în închisoare, ca să fiți încercați. Și vei avea necaz zece zile. Fă-te credincios până la moarte, și îți voi da coroana vieții.

2:11 Cel având ureche, să audă ceea ce Duhul spune adunărilor! Cel ce învinge, nicidecum nu va fi vătămat de moartea a doua.

Îngerului adunării din Pergam

2:12 Și îngerului celei în Pergam adunare, scrie-*i*: Acestea le spune Cel având sabia mare și lată cu două tăișuri ascuțită.

2:13 Știu lucrările tale, și unde locuiești, în locul unde *e* tronul lui Satana; și ai ținut Numele Meu, și nu ai renegat credința Mea, în zilele în care *a fost* Antipa, martorul Meu credincios, care a fost omorât printre voi, în locul unde Satana locuiește.

2:14 Dar am împotriva ta puțin †. Că ai acolo pe unii ținând învățătura lui Balaam, care a dat învățătură lui Balac să arunce cursă înaintea fiilor lui Israel, să mănânce cele jertfite idolilor, și să se prostitueze.

2:15 La fel ai și tu pe unii ținând învățătura nicolaiților în același fel.

2:16 Pocăiește-te! Iar de nu, vin la tine curând. Și Mă voi război cu ei prin sabia mare și lată a gurii Mele.

2:17 Cel având ureche, să audă ceea ce Duhul spune adunărilor! Aceluia ce învinge, îi voi da să mănânce din mana cea ascunsă; și îi voi da un galet alb, și pe galet un nume nou scris, pe care nimeni nu îl știe decât cel primindu-*l*.

Îngerului adunării din Tiatira

2:18 Și îngerului celei în Tiatira adunare, scrie-*i*: Acestea le spune Fiul lui Dumnezeu, Cel având ochii Lui ca flacăra focului, și picioarele Lui asemenea bronzului strălucitor.

2:19 Știu ale tale lucrări, și iubirea, și credința, și slujba, și răbdarea ta, și lucrările tale, cele din urmă *fiind* mai multe decât cele dintâi.

2:20 Dar am împotriva ta, că îngădui pe femeia ta Izabela, care *își* spune ei însăși profeteasă, și dă învățătură și rătăcește pe robii Mei să se prostitueze, și să mănânce cele jertfite idolilor.

2:21 Și i-am dat timp ca să se pocăiască; și nu a vrut să se pocăiască din curvia ei.

2:22 Iată, o arunc într-o targă, și pe cei comițând adulter cu ea, în necaz mare, dacă nu se pocăiesc din faptele ei.

2:23 Și pe copiii ei *îi* voi omorî prin moarte; și vor cunoaște toate adunările că Eu sunt Cel ce cercetează răunchii și inimile; și vă voi da, fiecăruia, după lucrările voastre.

2:24 Vouă însă *vă* spun, celor ce rămâneți, cei în Tiatira, căți nu aveți învățătura aceasta, și cei care nu ați cunoscut adâncimile Satanei, cum spun ei, nu pun peste voi altă greutate.

2:10 † Mat 16:21

2:14 † Mat 7:14

2:25 Numai ce aveți, țineți până atunci când voi veni.

2:26 Și celui ce învinge, și celui ce păzește până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da autoritate peste națiuni.

2:27 Și le va păstori cu toiag de fier, ca vasele de lut vor fi zdrobite; cum și Eu am primit de la Tatăl Meu;

2:28 și îi voi da steaua de dimineață.

2:29 Cel având ureche, să audă ceea ce Duhul spune adunărilor!

CAPITOLUL 3

Îngerului adunării din Sardes

3:1 Și îngerului celei în Sardes adunare, scrie-*i*: Acestea le spune Cel având cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, și cele șapte stele. Știu ale tale lucrări, că nume ai că ești viu, și mort ești.

3:2 Fă-te veghetor, și întărește cele ce rămân, care urmează să fie lepădate, căci nu am găsit ale tale lucrări împlinite † înaintea Dumnezeului Meu.

3:3 Amintește-ți deci cum ai primit și auzit, și păzește, și pocăiește-te. Dacă deci nu veghezi, voi veni asupra ta ca un hoț, și nicidecum nu vei cunoaște în ce oră voi veni peste tine.

3:4 Dar câteva ai, nume în Sardes, care nu *și*-au întinat hainele lor; și vor umbla cu Mine în alb, căci vrednici sunt.

3:5 Cel ce învinge, acela va fi îmbrăcat în haine albe; și nicidecum nu voi șterge numele lui din cartea vieții, și voi confirma numele lui înaintea Tatălui Meu, și înaintea îngerilor Lui.

3:6 Cel având ureche, să audă ce Duhul spune adunărilor!

Îngerului adunării din Filadelfia

3:7 Și îngerului celei în Filadelfia adunări, scrie-*i*, Acestea le spune Cel Sfânt, Cel adevărat, Cel având cheia lui David; Cel ce deschide, și numeni nu închide, și închide, și nimeni nu deschide.

3:8 Știu ale tale lucrări. Iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate s-o închidă; căci ai puțină putere, și ai păzit al Meu cuvânt, și nu ai renegat Numele Meu.

3:9 Iată, dau din sinagoga lui Satan dintre cei spunând ei înșiși că iudei sunt, și nu sunt, ci mint. Iată, îi voi face ca să vină și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te iubesc;

3:10 fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, și Eu te voi păzi din ora încercării, care urmează să vină peste lumea întreagă, să încerce pe cei locuind pe pământ.

3:11 Vin degrabă. Ține ce ai, ca nimeni să nu ia coroana ta.

3:12 Cel ce învinge, îl voi face o coloană în templul Dumnezeului Meu, și afară nicidecum nu va mai ieși. Și voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu, și numele cetății Dumnezeului Meu, a noului Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.

3:2 † desăvârșite

3:13 Cel având ureche, să audă ceea ce Duhul spune adunărilor!

Îngerului adunării din Laodiceea

3:14 Și îngerului celei în Laodiceea adunări, scrie-*i*, Acestea le spune Cel ce *e* Amin, Martorul cel credincios și adevărat, începutul creației lui Dumnezeu.

3:15 Știu ale tale lucrări, că nici rece *nu* ești, nici clocotitor; o! dacă rece ai fi sau clocotitor.

3:16 Astfel, deoarece căldicel ești, și nu clocotitor nici rece, urmează să te vărs din gura Mea.

3:17 Deoarece spui că, Bogat sunt și m-am îmbogățit, și de nimic nevoie *nu* am. Și nu știi că tu ești mizerabil, și de plâns, și sărman, și orb, și gol.

3:18 Te sfătuiesc să cumperi aur de la Mine, purificat din foc, ca să te îmbogățești, și haine albe ca să te îmbraci, și să nu se vadă rușinea goliciunii tale; și colir să ungi peste ochii tăi, ca să vezi.

3:19 Eu, pe toți câți de-*i* îndrăgesc, *îi* mustru și instruiesc †. Fii zelos deci și pocăiește-te.

3:20 Iată, stau la ușă și ciocănesc; dacă cineva aude glasul Meu, și deschide ușa, și voi intra la el, și voi cina cu el, și el cu Mine.

3:21 Celui ce învinge *îi* voi da să șeadă cu Mine pe tronul Meu, cum și Eu am învins și am șezut cu Tatăl Meu pe tronul Lui.

3:22 Cel având ureche, să audă ceea ce Duhul spune adunărilor!

CAPITOLUL 4

Tronul din cer

4:1 După acestea, am văzut, și iată, ușă dechisă în cer. Și glasul cel dintâi pe care l-am auzit, ca o trâmbiță vorbind cu mine, spunând, Urcă aici! și îți voi arăta ce trebuie să aibă loc după acestea.

4:2 Și îndată am devenit în Duh. Și iată, un tron pus în cer, și pe Cineva pe tron șezând,

4:3 asemenea la vedere pietrei de iaspis, și sardiu; și curcubeu în jurul tronului, asemenea la vedere smaraldului.

4:4 Și în jurul tronului, tronuri, douăzeci și patru; și pe tronuri am văzut douăzeci și patru bătrâni, șezând, îmbrăcați în haine albe; și pe capetele lor coroane de aur.

4:5 Și din tron ieșeau fulgere, și glasuri, și tunete. Și șapte lămpi de foc † ardeau înaintea tronului Lui, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu.

4:6 Și înaintea tronului, ca o mare de sticlă, asemenea cristalului. Și în mijlocul tronului, și în jurul tronului, patru făpturi vii, pline de ochi pe dinainte și pe dinapoi.

3:19 † pedepsesc, corectez

4:5 † vezi Zah 12:6

4:7 Și făptura vie cea dintâi, asemenea unui leu, și a doua făptură vie, asemenea unui vițel, și a treia făptură vie avea fața ca de om, și a patra făptură vie, asemenea unui vultur zburând.

4:8 Și *cele* patru făpturi vii, una câte una dintre ele, având fiecare aripi șase, împrejur și în lăuntru, *find* pline de ochi; și odihnă ne având, zi și noapte, spunând, Sfânt, sfânt, sfânt, sfânt, sfânt, sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu cel Atotputernic, Cel ce era, și Cel ce este, și Cel ce vine.

4:9 Și când vor da făpturile vii glorie, și cinste, și mulțumire Celui ce șade pe tron, Cel ce e viu în vecii vecilor,

4:10 vor cădea cei douăzeci și patru bătrâni înaintea Celui ce șade pe tron, și se vor închina Celui ce e viu în vecii vecilor, și vor arunca coroanele lor înaintea tronului, spunând,

4:11 Vrednic ești Domnul și Dumnezeul nostru Cel sfânt, să primești gloria, și cinstea, și puterea; căci Tu ai creat toate, și prin voința Ta sunt și au fost create.

CAPITOLUL 5

5:1 Și am văzut la dreapta Celui șezând pe tron, un sul de carte scris pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluit cu peceteți șapte.

5:2 Și am văzut un înger tare proclamând cu glas mare, Cine este vrednic să deschidă sulul cărții, și să rupă pecetețile lui?

5:3 Și nimeni nu a putut în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, să deschidă sulul cărții, nici să privească la el.

5:4 Și eu am plâns mult, căci nimeni vrednic *nu* a fost găsit să deschidă și să citească sulul cărții, nici să privească la el.

5:5 Și unul dintre bătrâni mi-a spus, Nu plânge! Iată, a învins Leul care este din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, *ca* să deschidă sulul cărții, și să rupă cele șapte peceteți ale lui.

Mielul

5:6 Și am văzut, și iată, în mijlocul tronului și al celor patru făpturi vii, și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând în picioare ca înjunghiat, având coarne șapte și ochi șapte, care sunt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu trimise în toată lumea.

5:7 Și a venit, și a luat, din dreapta Celui șezând pe tron, sulul cărții.

5:8 Și când a luat sulul cărții, cele patru făpturi vii și *cei* douăzeci și patru bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare harfe, și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.

5:9 Și cântau o cântare nouă, spunând, Vrednic ești să iei sulul cărții, și să deschizi pecetețile lui; căci ai fost înjunghiat, și ai cumpărat pentru Dumnezeu pe noi prin sângele Tău, din orice seminție, și limbă, și popor, și națiune.

5:10 Și i-ai făcut, pentru Dumnezeul nostru, împărați și preoți; și vor împărați pe pământ.

5:11 Și am văzut, și am auzit ca glas de îngeri mulți împrejurul tronului, și al făpturilor vii, și al bătrânilor; și era numărul lor miriade de miriade, și mii de mii,

5:12 spunând cu glas mare, Vrednic este Mielul, Cel ce a fost înjunghiat, să primească putere, și bogăție, și înțelepciune, și tărie, și cinste, și glorie, și binecuvântare.

5:13 Și pe orice creatură care este în cer, și pe pământ, și sub pământ, și pe mare, care sunt, și pe cei în ele toți, i-am auzit spunând, A Celui șezând pe tron, și a Mielului, Binecuvântarea, și cinstea, și gloria, și forța în vecii vecilor.

5:14 Și cele patru făpturi vii spuneau Amin. Și cei douăzeci și patru bătrâni au căzut și s-au închinat.

CAPITOLUL 6

Întâia pecete: un cal alb

6:1 Și am văzut că a deschis Mielul una dintre cele șapte pecete; și am auzit pe una dintre cele patru făpturi vii spunând ca glas de tunet, Vino și vezi!

6:2 Și am văzut, și iată, un cal alb. Și cel șezând pe el avea un arc; și i-a fost dat o coroană, și a ieșit învingând, și ca să învingă.

A doua pecete: un cal roșu ca focul

6:3 Și când a deschis cea de-a doua pecete, am auzit pe a doua făptură vie spunând, Vino și vezi!

6:4 Și a ieșit un alt cal, roșu ca focul †; și celui șezând pe el, i-a fost dat să ia pacea de pe pământ, ca unii pe alții să se înjunghie; și i-a fost dată o sabie mare.

A treia pecete: un cal negru

6:5 Și când a fost deschisă pecetea a treia, am auzit pe cea de-a treia făptură vie spunând, Vino și vezi! Și am văzut, și iată, un cal negru; și cel șezând pe el având un jug *de balanță* în mâna lui.

6:6 Și am auzit glas în mijlocul celor patru făpturi vii spunând, O baniță de cereale, un dinar, și trei banițe de orz, un dinar; și untdelemnul și vinul nu *le* vătămă.

A patra pecete: un cal verde palid

6:7 Și când a deschis cea de-a patra pecete, am auzit glasul celei de-a patra făpturi vie spunând, Vino și vezi!

6:8 Și am văzut, și iată, un cal verde *palid* †, și cel ce ședea pe el, numele lui *e* moartea, și Hadesul urma după el. Și i-a fost dată autoritate peste cea de-a patra parte a pământului, să omoare cu sabia cea mare și lată, și prin foamete, și prin moarte, și prin animalele bestiale ale pământului.

A cincea pecete: martirii

6:9 Și când a fost deschisă cea de-a cincea pecete, am văzut sub altar sufletele oamenilor, celor înjunghiați datorită cuvântului lui Dumnezeu, și datorită mărturiei Mielului pe care o dăduseră.

6:4 † roșcat, cărămiziu

6:8 † DEX: șarg, izabel

6:10 Și strigau cu glas mare, spunând, Până când, Stăpâne, Cel Sfânt și Cel Adevărat, nu vei judeca și vei răzbuna sângele nostru asupra celor locuind pe pământ?

6:11 Și *le*-au fost date fiecăruia costume albe, și li s-a spus, ca să se odihnească încă un timp, până când se va împlini și cei împreună-robi cu ei și frații lor, cei ce urmează să fie omorâți, ca și ei.

A șasea pecete: cutremur pe pământ și în cer

6:12 Și am văzut. Și când a deschis pecetea cea de-a șasea, și cutremur mare a avut loc, și soarele negru a devenit ca un sac de păr, și luna a devenit ca sângele.

6:13 Și stelele cerului au căzut în pământ, ca smochinul aruncându-și smochinele lui verzi, de mare vânt fiind scuturat.

6:14 Și cerul a fost dat la o parte ca un sul de carte fiind înfășurat, și orice munte și insulă din locurile lor au fost mișcate.

6:15 Și împărații pământului, și oamenii de seamă, și comandantii peste mii, și cei bogați, și cei tari †, și orice rob, și orice *om* liber, s-au ascuns ei înșiși în peșteri, și în stâncile munților.

6:16 Și spun munților și stâncilor, Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de la fața Celui șezând pe tron, și de urgia Mielului.

6:17 Căci a venit ziua cea mare a urgiei Lui; și cine poate sta în picioare?

CAPITOLUL 7

Cei patru îngeri

7:1 Și după aceasta, am văzut patru îngeri stând la cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt peste pământ, nici peste mare, nici peste tot copacul.

7:2 Și am văzut alt înger urcând de la răsăritul soarelui, având pecetea Dumnezeului Cel Viu. Și a strigat cu glas mare celor patru îngeri, cărora le fusese dat să vătămă pământul și marea,

7:3 spunând, Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până când vom pecetlui pe robii Dumnezeului nostru pe frunțile lor.

144000 de pecetluiți

7:4 Și am auzit numărul celor pecetluiți, o sută și patruzeci și patru de mii pecetluiți, din fiecare seminție a fiilor lui Israel.

7:5 Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Gad, douăsprezece mii pecetluiți;

7:6 din seminția lui Așer, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Manase, douăsprezece mii pecetluiți;

6:15 † conducătorii

7:7 din seminția lui Simeon, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Levi, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii pecetluiți;

7:8 din seminția lui Zebulon, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii pecetluiți; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii pecetluiți.

Mulțimea în haine albe

7:9 După acestea am văzut, și iată, mulțime mare, pe care să o numere nimeni nu putea, din fiecare națiune, și semințiile, și popoarele, și limbile, ținându-se ținându-se înaintea tronului și înaintea Mielului, purtând costume albe, și ramuri de palmier în mâinile lor.

7:10 Și strigau cu glas mare, spunând, Mântuirea Dumnezeului nostru, Cel șezând pe tron, și a Mielului!

7:11 Și toți îngerii se țineau în jurul tronului, și bătrânii, și cele patru făpturi vii. Și au căzut înaintea tronului pe fețele lor, și s-au închinat lui Dumnezeu,

7:12 spunând, Amin! Binecuvântarea, și gloria, și înțelepciunea, și mulțumirea, și cinstea, și puterea, și tăria, Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!

7:13 Și a răspuns unul dintre bătrâni, spunându-mi, Aceștia îmbrăcați cu costumele cele albe, cine sunt, și de unde vin?

7:14 Și i-am zis, Domnul meu, tu știi. Și îmi zise, Aceștia sunt cei venind din necazul cel mare, și și-au spălat costumele lor, și le-au albit în sângele Mielului.

7:15 Pentru aceasta ei sunt înaintea tronului lui Dumnezeu, și Îl slujesc zi și noapte în templul Lui; și Cel ce șade pe tron Își va întinde cortul peste ei.

7:16 Ei nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta, nici nicidecum nu va mai cădea peste ei soarele, nici vreo arșiță.

7:17 Căci Mielul, Cel din mijlocul tronului, îi va păstori. Și îi va călăuzi la izvoarele apelor vieții. Și va șterge Dumnezeu orice lacrimă din ochii lor.

CAPITOLUL 8

A șaptea pecete: tăcere în cer

8:1 Și când a deschis pecetea cea de-a șaptea, s-a făcut liniște în cer aproape o jumătate de oră.

8:2 Și am văzut cei șapte îngeri, care înaintea lui Dumnezeu se țin, și le-au fost date șapte trâmbițe.

8:3 Și alt înger a venit și s-a ținut la altar; având tămâietore de aur; și i-au fost date tămâi multe, ca să le aducă, cu rugăciunile celor sfinți toți, pe altarul de aur, cel dinaintea tronului.

8:4 Și s-a suit fumul tămâilor, cu rugăciunile celor sfinți, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu.

8:5 Și a luat îngerul tămâietoarea, și a umplut-o din focul altarului, și a aruncat pe pământ; și s-au făcut glasuri, și tunete, și fulgere, și cutremur.

7:9 † stând în picioare

8:3 † pluralul lui "tămâie"

8:6 Și cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit ei înșiși ca să trâmbițeze.

Prima trâmbiță: incinerarea

8:7 Și cel dintâi a trâmbițat, și s-a făcut grindină și foc amestecat în sânge, și au fost aruncate în pământ; și a treia parte a pământului a fost arsă, și toată iarba verde a fost arsă.

A doua trâmbiță: lovirea mării

8:8 Și cel de-al doilea înger a trâmbițat; și ca un munte mare arzând a fost aruncat în mare; și a devenit a treia parte a mării sânge;

8:9 Și au murit a treia parte a creaturilor din mare, cele având suflète †; și a treia parte a corăbiilor au fost stricate.

A treia trâmbiță: ape amare

8:10 Și cel de-al treilea înger a trâmbițat; și a căzu din cer stea mare, arzând ca o lampă, și a căzut pe a treia parte a râurilor, și peste izvoarele apelor.

8:11 Și numele stelei se spune Pelin; și a devenit a treia parte a apelor de pelin, și mulți oameni au murit datorită apelor, căci se făcuseră amare.

A patra trâmbiță: întunericul

8:12 Și cel de-al patrulea înger a trâmbițat, și a primit lovitură a treia parte din soare, și a treia parte din lună, și a treia parte din stele, ca să se întunece a treia parte din ele, și ziua să nu se vadă a treia parte din ea, și noaptea tot așa.

8:13 Și am văzut și am auzit un vultur zburând în mijlocul cerului, spunând cu glas mare, Vai, vai, vai, de cei locuind pe pământ, datorită celor ce rămân glasuri ale trâmbițelor celor trei îngeri, cei pe punctul de a trâmbița.

CAPITOLUL 9

A cincea trâmbiță: primul vai

9:1 Și cel de-al cincelea înger a trâmbițat; și am văzut stea din cer căzând pe pământ; și i-a fost dată cheia fântânii abisului.

9:2 Și el a deschis fântâna abisului, și s-a ridicat fum din fântână, ca fumul unui cuptor arzând. Și s-a întunecat soarele și văzduhul de fumul fântânii.

9:3 Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ; și le-a fost dată autoritate, cum au autoritate scorpionii pământului.

9:4 Și l-a fost zis ca să nu vatăme iarba pământului, nici toată planta verde, nici tot copacul; în afară de oamenii rămânând, cei ne având pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.

9:5 Și le-a fost dat ca să nu îi omoare, ci ca să fie torturați luni cinci; și tortura lor, ca tortura scorpionului, când lovește un om.

9:6 Și în zilele acelea vor căuta oamenii moartea, și nicidecum nu o vor găsi; și vor dori să moară, și va fugi de la ei moartea.

8:9 † sau: vieți

9:7 Și înfățișările lăcustelor, asemenea cailor pregătiți pentru război; și pe capetele lor precum coroane de aur, și fețele lor ca fețe de oameni.

9:8 Și aveau perii ca perii femeilor, și dinții lor ca ai leilor erau.

9:9 Și aveau platoșe ca platoșe de fier; și glasul aripilor lor, ca glasul carelor cu cai mulți, alergând în război.

9:10 Și aveau cozi asemenea scorpionilor, și țepi, și în cozile lor autoritate având să vatăme pe oameni luni cinci.

9:11 Au împărat peste ele, pe îngerul abisului. Numele lui în ebraică, Abaddon, iar în greacă nume are, Apolion.

9:12 Vaiul cel dintâi a trecut, iată, vin încă două vaiuri după acestea.

A șasea trâmbiță. Al doilea vai

9:13 Și cel de-al șaselea înger a trâmbițat; și am auzit voce una din cele patru colțuri ale altarului de aur, cel înaintea lui Dumnezeu,

9:14 spunând celui de-al șaselea înger, cel având trâmbița, Dezleagă pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare Eufrat!

9:15 Și au fost dezlegați cei patru îngeri, cei pregătiți pentru ora, și ziua, și luna, și anul, ca să omoare cea de-a treia parte a oamenilor.

9:16 Și numărul oștirilor de cavalerie †, zece mii ori zece mii †; și am auzit numărul lor.

9:17 Și astfel am văzut caii în viziune, și pe cei șezând pe ei, având platoșe înfocate, și albastre, și sulfuroase, și capetele cailor, precum capetele leilor, și din gurile lor ieșea foc, și fum, și sulf.

9:18 De cele trei aceste plăgi au fost omorâți cea de-a treia parte † din oameni, din focul, și din fumul, și sulful ieșind din gurile lor.

9:19 Căci autoritatea cailor în gurile lor este, și în cozile lor, căci cozile lor, asemenea șerpilor, având capete; și cu ele vatămă.

9:20 Și cei ce au rămas dintre oameni, care nu au fost omorâți în plăgile acestea, nu s-au pocăit din lucrările mâinilor lor, ca să nu se închine demonilor, și idolilor de aur, și de argint, și de bronz, și de piatră, și de lemn, care nici să vadă *nu* pot, nici să audă, nici să umble.

9:21 Și nu s-au pocăit din crimele lor, nici din vrăjitoriile lor, nici din curvia lor, nici din hoțiile lor.

CAPITOLUL 10

Un înger puternic cu un sul mic de carte

10:1 Și am văzut un înger tare coborând din cer, purtând un

9:16 † lit: cal; unele ms folosesc aici ιππικοὺ (G2461): cavalerie

9:16 † 00.000.000: o sută de milioane

9:18 † în 2026 populația planetei este estimată la peste 8 miliarde 300 de milioane, iar a treia parte din 8 300 678 395 este aproximativ 2,76 miliarde

nor și curcubeul pe capul lui. Și fața lui, ca soarele, și picioarele lui, ca stâlpi de foc.

10:2 Și avea în mâna lui un sul mic de carte deschis. Și puse piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ.

Șapte tunete

10:3 Și a strigat cu voce mare, ca un leu urlând. Și când a strigat, au vorbit cele șapte tunete cu propriile lor glasuri.

10:4 Și când au vorbit cele șapte tunete, eram pe punctul de a scrie; și am auzit voce din cer spunându-mi, Pecetluiește ce au vorbit cele șapte tunete, și acestea nu le scrie.

10:5 Și îngerul pe care l-am văzut ținându-se pe mare și pe pământ, ridică mâna lui cea dreaptă către cer.

10:6 Și a jurat pe Cel Viu în vecii vecilor, Care a creat cerul și cele în el, și pământul și cele în el, și marea și cele în ea; căci timp † nu va mai fi;

10:7 ci în zilele glasului celui de-al șaptelea înger, când va fi pe punctul de a trâmbița, de asemenea se va sfârși misterul lui Dumnezeu, pe care l-au evanghelizat robii Lui profeții.

Micul sul de carte e mâncat

10:8 Și glasul pe care l-am auzit din cer, iarăși a vorbit cu mine, și a spus, Du-te, ia micul sul de carte, cel deschis în mâna îngerului ținându-se pe mare și pe pământ.

10:9 Și a mers la înger, spunându-i, Dă-mi sulul cel mic de carte. Și mi-a spus, Ia-l și devorează-l, și îți va amări pântecul, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10:10 Și am luat sulul cel mic de carte din mâna îngerului, și l-am devorat; și a fost în gura mea, ca mierea dulce; și când l-am mâncat, s-a amărât pântecul meu.

10:11 Și mi-a spus, Trebuie ca tu iarăși să profetizezi despre popoare, și despre națiuni, și limbi, și împărați mulți.

CAPITOLUL 11

Măsurarea templului

11:1 Și mi-a fost dată o trestie asemenea unui toiag. Și a stat îngerul, spunând, Scoală-te și măsoară templul lui Dumnezeu, și altarul, și pe cei închinându-se în el!

11:2 Și curtea cea din afara templului pune-o deoparte, și nu o măsoară, căci a fost dată națiunilor; și cetatea cea sfântă o vor călca în picioare luni patruzeci și două.

Cei doi martori

11:3 Și voi da celor doi martori ai Mei, și vor profetiza zile o mie două sute șazeci îmbrăcați în saci.

11:4 Aceștia sunt cei doi măslini, și cele două sfeșnice, care înaintea Domnului pământului se țin.

11:5 Și dacă cineva vrea să-i vatăme, foc iese din gura lor, și-i devorează pe vrăjmașii lor. Și dacă cineva vrea să-i vatăme, astfel trebuie acela să fie omorât.

10:6 † amânare

11:6 Aceștia au autoritate să închidă cerul, ca ploaie să nu plouă în zilele profeției lor. Și autoritate au peste ape, să le schimbe în sânge, și să lovească pământul cu orice plagă, ori de câte ori dacă vor vrea.

11:7 Și când vor fi sfârșit mărturia lor, animalul bestial, cel ridicându-se din abis, va face împotriva lor război, și îi va învinge, și îi va omorî.

11:8 Și cadavrele lor vor fi în piața cetății celei mari, cea chemată duhovnicește Sodoma și Egipt, unde și Domnul lor a fost crucificat.

11:9 Și vor fi văzute de popoare, și seminții, și limbi, și națiuni, cadavrele lor, zile trei și jumătate. Și cadavrele lor nu vor îngădui să fie puse în mormânt.

11:10 Și cei locuind pe pământ se vor bucura cu privire la ei, și vor fi bucurați; și daruri își vor trimite unii altora; căci aceștia, cei doi profeți, torturau pe cei locuind pe pământ.

11:11 Și după trei zile și jumătate, suflare de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s-au ținut pe picioarele lor, și frică mare a căzut peste cei văzându-i.

11:12 Și au auzit glas mare din cer, spunându-le, Urați aici! Și ei au urcat în cer în nor; și i-au văzut vrăjmașii lor.

11:13 Și în acea zi a avut loc cutremur mare, și a zece parte a cetății a căzut, și au fost omorâți în cutremur nume de oameni șapte mii. Și ceilalți înfricoșați au devenit, și au dat glorie Dumnezeului cerului.

11:14 Vaiul al doilea a trecut. Și vaiul al treilea, iată, vine repede.

A șaptea trâmbiță: domnie, mânie și judecată

11:15 Și cel de-al șaptelea înger a trâmbițat. Și au fost glasuri mari în cer, spunând, A venit împărăția lumii Domnului nostru, și a Hristosului Lui, și va împărăți în vecii vecilor.

11:16 Și cei douăzeci și patru bătrâni, cei înaintea lui Dumnezeu șezând pe tronurile lor, au căzut pe fețele lor, și s-au închinat lui Dumnezeu,

11:17 spunând, Îți mulțumim Ție, Doamne Dumnezeule Cel Atotputernic, Cel ce ești, și Cel ce erai, și Cel ce vii; că ai luat puterea Ta cea mare și împărățești †.

11:18 Și națiunile s-au supărat, și a venit urgia Ta, și vremea ca morții să fie judecați, și să dai răsplata robilor Tăi, profeților, și celor sfinți, și celor temându-se de Numele Tau, celor mici și celor mari, și să prăbușești în stricăciune pe cei ce strică pământul.

11:19 Și a fost deschis templul lui Dumnezeu în cer, și s-a văzut arca legământului Domnului în templul Lui. Și au avut loc fulgere, și glasuri, și tunete, și grindină mare.

CAPITOLUL 12

Semne în cer

12:1 Și semn mare s-a văzut în cer; o femeie îmbrăcată cu

11:17 † ai început să împărățești

soarele, și luna sub picioarele ei, și pe capul ei coroană de stele douăsprezece.

12:2 Și în burtă având †, a strigat fiind în travaliu ‡, și se chinua să dea naștere.

12:3 Și s-a văzut alt semn în cer. Și iată, dragon mare roșu ca focul, având capete șapte, și coarne zece; și pe capul lui, șapte diademe.

12:4 Și coada lui târa a treia parte a stelelor cerului, și le-a aruncat înspre pământ. Și dragonul se ținea înaintea femeii care era pe punctul de a da naștere, ca atunci când va fi dat naștere, copilul ei să-l devoreze.

12:5 Și a dat naștere unui fiu de parte bărbătească care umează să păstorească toate națiunile cu un toiag de fier; și a fost răpit copilul ei la Dumnezeu, și la tronul Lui.

12:6 Și femeia a fugit în pustie, unde are un loc pregătit de la Dumnezeu, ca acolo să fie hrănită ea, zile o mie două sute șazece.

Război în cer

12:7 Și a avut loc război în cer; Mihail și îngerii lui se războiau cu dragonul; și dragonul s-a războit, și îngerii lui;

12:8 și nu și-a impus forța, nici loc nu s-a găsit pentru el mai mult în cer.

12:9 Și a fost aruncat dragonul cel mare, șarpele cel vechi, cel chemat diavolul și Satan; cel răstăcind pe locuitorii lumii întregi, a fost aruncat înspre pământ, și îngerii lui cu el au fost aruncați.

12:10 Și am auzit glas mare în cer, spunând, Acum are loc mântuirea, și puterea, și împărăția Dumnezeului nostru, și autoritatea Hristosului Lui; căci a fost aruncat jos acuzatorul fraților noștri, cel acuzându-i înaintea Dumnezeului nostru zi și noapte.

12:11 Și ei l-au învins prin sângele Mielului, și prin cuvântul mărturiei lor, și nu și-au iubit viețile lor până la moarte.

Diavolul pe pământ. Al treilea Vai

12:12 De aceea fiți bucuroase ceruri, și cei ce în ele v-ați întins cortul! Vai pământului și mării, căci a coborât diavolul la voi, având mânie mare, văzând că puțină vreme are.

12:13 Și când a văzut dragonul că a fost aruncat pe pământ, a urmărit-o pe femeia care dăduse naștere celui de parte bărbătească †.

12:14 Și i-au fost date femeii două aripi de vultur mare, ca să zboare în pustie, în locul ei, unde să fie hrănită acolo o vreme, și vremuri, și o jumătate de vreme, de la fața șarpelui.

12:15 Și a aruncat șarpele din gura lui, după femeie, apă ca un râu, ca pe ea luată de râu s-o facă.

12:2 † fiind însărcinată

12:2 ‡ travaliul nașterii (DEX)

12:13 † copilului de parte bărbătească

12:16 Și a ajutat pământul pe femeie, și a deschis pământul gura lui, și a înghițit râul pe care l-a aruncat dragonul din gura lui.

12:17 Și s-a iritat dragonul împotriva femeii, și s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, cei păzind poruncile lui Dumnezeu, și având mărturia lui Isus.

CAPITOLUL 13

Fiara cu șapte capete

13:1 Și am stat pe nisipul mării. Și am văzut din mare un animal bestial ridicându-se, având corne zece și capete șapte, și pe coarnele lui zece diademe, și pe capetele lui un nume de blasfemie.

13:2 Și animalul bestial pe care l-am văzut era asemenea unei pantere, și picioarele lui, ca ale unei ursoaice, și gura lui, ca gura unui leu. Și i-a dat dragonul puterea lui, și tronul lui, și autoritate mare.

13:3 Și unul dintre capetele lui, ca înjunghiat de moarte; și rana morții lui fusese vindecată; și se minuna întregul pământ în urma animalului bestial.

13:4 Și s-au închinat dragonului, cel dând autoritate animalului bestial. Și s-au închinat animalului bestial, spunând, Cine e asemenea animalului bestial? Și cine e puternic ca să se războiască împotriva lui?

13:5 Și i-a fost dată o gură vorbind mari *lucruri* și blasfemii. Și i-a fost dată autoritate război să facă luni patruzeci și două.

13:6 Și și-a deschis gura lui ca să blasfemieze împotriva lui Dumnezeu, să blasfemieze Numele Lui, și cortul Lui, și pe cei ce în ceruri își întind cortul.

13:7 Și i-a fost dat să facă război cu cei sfinți, și să-i învingă. Și i-a fost dată autoritate peste orice seminție, și limbă, și națiune.

13:8 Și s-au închinat lui toți cei locuind pe pământ, cărora nu le-a fost scris numele în cartea vieții Mielului Cel înjunghiat, scrise de la + întemeierea lumii,

13:9 Dacă cineva are ureche, să audă!

13:10 Dacă cineva ține în captivitate, în captivitate merge; dacă cineva cu sabia omoară, trebuie ca el cu sabia să fie omorât. Aici este răbdarea și credința sfinților.

Fiara cu două coarne

13:11 Și am văzut alt animal bestial ridicându-se din pământ, și avea coarne două asemenea unui miel +; și vorbea ca un dragon.

13:8 † vezi Apo 17:8, Efe 1:4, 1Pe 1:19-20

13:11 † aici miel ὁρνίον este declinat la dativ ὁρνίῳ, fiind deci în raport cu verbul 'a avea'; declinarea substantivelor, a pronumelor și a adjectivelor era prezentă în greaca veche și în latină; limba latină, a dat naștere italianei, spaniolei, portughezei, francezei și românei; de-a lungul formării și evoluției lor, aceste 5 limbi surori, au eliminat practic declinările; numai limba română mai păstrează 'urme' ale declinărilor latine; lucru remarcabil, în română continuăm să declinăm numele proprii (!), de pildă, Măriuca (nominativ și acuzativ), Măriucăi (genitiv și dativ), Măriuco! (vocativ)

13:12 Și autoritatea celui dintâi animal bestial toată o face + înaintea lui, și face pământul și pe cei în el locuind, ca să se închine animalului bestial cel dintâi, care a fost vindecat de rana morții lui.

13:13 Și el face semne mari, și foc face ca din cer să coboare pe pământ înaintea oamenilor.

Chipul fiarei

13:14 Și el rătăcește pe cei ai Mei, cei locuind pe pământ, prin semnele care i-a fost dat să le facă înaintea animalului bestial, spunând celor locuind pe pământ să facă un chip al animalului bestial, care avusese rana de sabie, și trăise.

13:15 Și i-a fost dat ca suflare să dea imaginii animalului bestial, ca și să vorbească chipul animalului bestial, și să facă ca toți cei care nu s-ar închina chipului animalului bestial, ca să fie omorâți.

13:16 Și a făcut așa ca toți, cei mici și cei mari, și cei bogați și cei sărmani, și cei liberi și cei robi, ca să fie dat lor o marcă pe mâna lor dreaptă, sau pe fruntea lor.

13:17 Și ca niciunul să nu poată să cumpere sau să vândă pe piață, în afară de cel având marca, sau numele animalului bestial, sau numărul numelui lui.

13:18 Aici înțelepciunea este. Cel având pricepere să calculeze numărul animalului bestial; căci număr de om este, și numărul lui, 600 60 6.

CAPITOLUL 14

Mielul și cei răscumparați

14:1 Și am văzut, și iată, Mielul ținându-Se pe muntele Sion, și cu El o sută patruzeci și patru de mii, având Numele Lui și Numele Tatălui Lui scrise pe frunțile lor.

14:2 Și am auzit glas din cer, ca glas de ape multe, și ca glas de tunet mare; și glasul pe care l-am auzit, ca al harpiștilor cântând la harfă cu harfele lor.

14:3 Și ei cântă o cântare nouă înaintea tronului, și înaintea celor patru făpturi vii, și a bătrânilor. Și nimeni nu poate să învețe cântarea, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cei cumpărați de la pământ.

14:4 Aceștia sunt cei ce cu femei nu s-au întinat, căci virgini sunt. Aceștia sunt cei ce Îl urmează pe Miel oriunde merge. Aceștia de Isus au fost cumpărați de la oameni, pârga lui Dumnezeu, și a Mielului.

14:5 Și în gura lor nu a fost găsită minciună, căci fără imperfecțiune sunt.

Judecata celor ce primiră marca

14:6 Și am văzut alt înger zburând în mijlocul cerului, având Evanghelie veșnică ca să evanghelizeze celor ce locuiesc pe pământ, și către orice națiune, și seminție, și limbă, și popor,

13:12 † exercită

14:7 spunând cu glas mare, Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I glorie! căci a venit ora judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, și marea, și izvoarele apelor!

14:8 Și alt înger, al doilea urmă, spunând, A căzut, a căzut, Babilon cea ț mare; din vinului mâniei curviei ei, a dat să bea tuturor națiunilor.

14:9 Și alt înger, al treilea urmă lor, spunând cu glas mare, Dacă cineva se închină animalului bestial și chipului lui, și primește marca pe fruntea lui sau pe mâna lui;

14:10 și el va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, cel turnat nediluat în paharul ț urgiei Lui; și va fi torturat în foc și sulf înaintea sfinților îngeri, și înaintea Mielului.

14:11 Și fumul torturii lor în vecii vecilor se ridică; și nu vor avea odihnă zi și noapte, cei închinându-se animalului bestial și chipului lui, și dacă cineva ia marca numelui lui.

14:12 Aici răbdarea sfinților este. Aici, cei păzind poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

14:13 Și am auzit glas din cer spunându-mi, Scrie! Binecuvântați morții cei în Domnul murind de acum încolo. Spune, Da!, Duhul, căci se vor odihni din ostenețele lor, iar lucrările lor îi vor urma după ei.

Îngerul cu secera

14:14 Și am văzut, și iată, nor alb, și pe nor șezând asemenea Fiului Omului, având pe capul Lui coroană de aur, și în mâna Lui, seceră ascuțită.

14:15 Și alt înger a ieșit din templu, strigând cu glas mare Celui șezând pe nor, Trimite secera Ta, și seceră! căci a venit ora de a secera, căci s-a uscat secerișul pământului.

14:16 Și a pus Cel șezând pe nor secera Lui pe pământ, și a fost secerat pământul.

14:17 Și alt înger a ieșit din templu cel în cer, având și el seceră ascuțită.

14:18 Și alt înger a ieșit din altar, având autoritate peste foc. Și a chemat cu strigăt mare pe cel având secera cea ascuțită, spunând, Trimite-ți secera cea ascuțită, și culege ciorchinii viei pământului! căci sunt copti strugurii ei.

14:19 Și a pus îngerul secera lui pe pământ, și a cules strugurii viei pământului. Și a aruncat în teascul mâniei Dumnezeului cel mare.

14:20 Și a fost călcat în picioare teasc, afară din cetate. Și a ieșit sânge din teasc până la zăbalele cailor, până la stadii o mie șase sute.

CAPITOLUL 15

Îngerii cu cele șapte plăgi

15:1 Și am văzut alt semn în cer, mare și minunat, îngeri șapte, având plăgi șapte, ultimele; căci în ele a fost sfârșită mânia lui Dumnezeu.

14:8 † feminin: cetatea

14:10 † potirul

15:2 Și am văzut ca o mare de sticlă cu foc amestecată, și pe cei ce ieșiseră învingători asupra animalului bestial, și asupra chipul lui, și asupra numărul numelui lui, ținându-se pe marea de sticlă, având harfele lui Dumnezeu.

15:3 Și ei cântă cântarea lui Moise robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, spunând, Mari și minunate *sunt* lucrările Tale, Doamne Dumnezeule Cel Atotputernic! Drepte și adevărate *sunt* căile Tale, Împărate al națiunilor!

15:4 Cine nu se va teme de Tine, Doamne, și *nu* va glorifica Numele Tău? Căci *Tu* singur sfânt ești. Căci toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea Ta, căci rânduielile Tale au fost arătate.

15:5 Și după acestea am văzut, și a fost deschis templul cortului mărturie în cer.

15:6 și au ieșit cei șapte îngeri, cei având cele șapte plăgi, cei ce erau îmbrăcați în în curat și strălucitor, și încinși împrejurul piepturilor cu brăie de aur.

15:7 Și una din cele patru făpturi vii a dat celor șapte îngeri șapte potire de aur pline de mânia lui Dumnezeu, Cel viu în vecii vecilor.

15:8 Și s-a umplut templul de fum din gloria lui Dumnezeu, și din puterea Lui, și nimeni nu putea să intre în templu până *nu* se vor sfârși cele șapte plăgi, ale celor șapte îngeri.

CAPITOLUL 16

Cel dintâi potir: ulcer printre oameni

16:1 Și am auzit glas mare din templu, spunând celor șapte îngeri, Mergeți, vărsați potirele mâniei lui Dumnezeu în pământ.

16:2 Și s-a dus cel dintâi, și a vărsat potirul lui pe pământ, și a avut loc ulcer rău și cumplit pentru oameni, cei având marca animalului bestial, și cei închinându-se chipului lui.

Al doilea potir: marea devine sânge

16:3 Și cel de-al doilea înger a vărsat potirul lui în mare, și a devenit sânge ca de mort; și orice suflet viu a murit în mare.

Al treilea potir: râurile devin sânge

16:4 Și cel de-al treilea înger a vărsat potirul lui în râuri și în izvoarele apelor, și au devenit sânge.

16:5 Și am auzit pe îngerul apelor spunând, Drept ești Tu, Cel ce ești, și Cel ce era, Cel Pios, că acestea le-ai judecat.

16:6 Căci sângele sfinților și al profeților *l-au* vărsat, și sânge le-ai dat să bea; vrednici sunt.

16:7 Și am auzit din altar, spunând, Da, Doamne Dumnezeule, Cel Atotputernic, adevărate și drepte *sunt* judecățile Tale!

Al patrulea potir: arșiță mare

16:8 Și cel de-al patrulea înger a vărsat potirul lui asupra

soarelui, și i-a fost dat să ardă oamenii în Ț foc.

16:9 Și au fost arși oamenii de arșiță mare și au blasfemiât oamenii Numele lui Dumnezeu, Cel având autoritate peste plăgile acestea; și nu s-au pocăit să-I dea glorie.

Al cincilea potir: întuneric și durere

16:10 Și cel de-al cincilea înger a vărsat potirul lui pe tronul animalului bestial, și a devenit împărăția lui întunecată; și și-au mușcat limbile lor de durere;

16:11 și au blasfemiât pe Dumnezeu cerului datorită durerii lor, și datorită ulcerelor lor, și nu s-au pocăit din lucrările lor.

Al șaselea potir: secarea Eufratului

16:12 Și cel de-al șaselea înger a vărsat potirul lui pe râul cel mare Eufrat, și au secat apele lui, ca să fie pregătită calea împărătilor, cei de la răsăritul soarelui.

16:13 Și am văzut ieșind din gura dragonului, și din gura animalului bestial, și din gura falsului-profet, duhuri trei necurate ca broaște.

16:14 Căci sunt duhurile demonilor, făcând semne, care merg spre împărății întregii lumi locuite, să-i adune pentru războiul zilei aceleia mari a Dumnezeului cel Atotputernic.

16:15 Iată, vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și-și păzește hainele lui, ca nu Ț gol să umble, și să se vadă indecența lui.

16:16 Și i-a strâns în locul chemat în ebraică, Armagedon.

Al șaptelea potir: cutremur

16:17 Și cel de-al șaptelea înger a vărsat potirul lui în aer; și a ieșit glas mare din templul din cer, de la tron, spunând, A avut loc!

16:18 Și au avut loc fulgere și tunete și glasuri; și cutremur a avut loc, mare, așa fel nu a avut loc de când omul a fost pe pământ, așa de mare cutremur, astfel de mare.

16:19 Și s-a făcut cetatea cea mare în trei părți, și cetățile națiunilor au căzut; și Babilon cea mare a fost amintită înaintea lui Dumnezeu, să-i dea paharul vinului mâniei urgiei Lui.

16:20 Și fiecare insulă a fugit, și munții nu au fost găsiți.

16:21 Și grindină mare cât greutatea unui talant coboară din cer pe oameni. Și au blasfemiât oamenii pe Dumnezeu datorită plăgii grindinei, căci mare este plaga ei foarte.

CAPITOLUL 17

Prostituata cea mare

17:1 Și a venit unul dintre cei șapte îngeri, care aveau cele șapte potire, și a vorbit cu mine, spunând, Vino, îți voi arăta judecata prostituatei celei mari, cea șezând pe ape multe,

17:2 cu care s-au prostituat împărății pământului, și s-au îmbătat cei locuind pe pământ din vinul preacurviei ei.

17:3 Și m-a purtat în pustie în duh. Și am văzut femeie șezând pe un animal bestial stacojiu, plin de nume de blasfemie, având capete șapte și coarne zece.

17:4 Și femeia era îmbrăcată cu purpură și stacojiu, împodobită cu aur, și pietre prețioase și mărgăritare, având de aur pahar în mâna ei, plin de urâciunile și necurățiile preacurviei ei.

17:5 Și pe fruntea ei, un nume scris, Mister, Babilon cea mare, mama prostituatelor și a urâciunilor pământului.

17:6 Și am văzut-o pe femeie îmbătată din sângele celor sfinți, și din sângele martorilor lui Isus. Și m-am mirat văzând-o, cu mirare mare.

17:7 Și mi-a zis îngerul, De ce te miri? Eu îți voi spune misterul femeii, și al animalului bestial, cel purtând-o, cel având șapte capete și zece coarne;

17:8 animalul bestial pe care l-ai văzut a fost, și nu este, și e pe punctul să se ridice din abis, și în pierzare să se ducă. Și se vor mira cei locuind pe pământ, căroră nu le sunt scrise numele în sulul cărții vieții de la întemeierea lumii, văzând animalul bestial care era, și nu este, și va fi prezent.

17:9 Aici e priceperea celor având înțelepciune. Cele șapte capete, șapte munți sunt, unde femeia șade pe ei.

17:10 Și împărați șapte sunt; cei cinci au căzut, cel unul este, celălalt încă nu a venit; și când va veni, puțin acesta trebuie să rămână.

17:11 Și animalul bestial care era, și nu este, și acesta al opulea este, și din cei șapte este, și în pierzare se duce.

17:12 Și cele zece coarne pe care le-ai văzut, zece împărați sunt, care împărăție încă nu au primit, ci autoritate ca împărați, o singură oră au primit, împreună cu animalul bestial.

17:13 Aceștia un singur gând au, și puterea și autoritatea lor animalului bestial le dau.

Mielul

17:14 Aceștia cu Mielul se vor război, și Mielul îi va învinge, căci Domnul domnilor este, și Împăratul împărătilor; și cei cu El, chemați și aleși și credincioși.

17:15 Și îmi spune, Apele pe care le-ai văzut, unde prostituata șade, popoare și mulțimi sunt, și națiuni, și limbi.

17:16 Și cele zece coarne pe care le-ai văzut pe animalul bestial, aceștia o vor urî pe prostituată, și pustiită o vor face, și goală o vor face, și carnea ei vor devora, și o vor arde în foc.

17:17 Căci Dumnezeu a dat în inimile lor să facă gândul Lui, și să facă gând unul, și să dea împărăția lor animalului bestial, până când se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu.

17:18 Și femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, cea având împărăție peste împărății pământului.

16:8 Ț cu

16:15 Ț să nu umble gol

CAPITOLUL 18

Căderea Babilonului

18:1 Și după acestea am văzut alt înger coborând din cer, având autoritate mare, și pământul a fost luminat din gloria lui.
18:2 Și a strigat cu tare glas, spunând, A căzut, a căzut, Babilon cea mare, și a devenit locuință a demonilor, și temniță a oricărui duh necurat, și temniță a oricărei păsări necurate și urâte.

18:3 Căci din mânia vinului preacurviei ei au băut toate națiunile, și împărații pământului cu ea s-au prostitutat, și negustorii pământului din puterea luxului ei s-au îmbogățit.

18:4 Și a strigat alt glas din cer, spunând, Ieșiți din ea, poporul Meu! ca să nu fiți părtași păcatelor ei; și din plăgile ei, ca să nu primiți.

18:5 Căci s-au alipit *îngrămădindu-se* ale ei păcate până la cer, și Și-a adus aminte de ea Dumnezeu, de nedreptățile ei.

18:6 Dați-i cum și ea v-a dat, și dublați-i dublu după lucrările ei. În paharul *în* care a amestecat, amestecați-i dublu.

18:7 Pe cât s-a glorificat pe sine, și a trăit în senzualitate †, pe atât dați-i tortură și doliu. Căci în inima ei spune că, M-am așezat împărăteasă, și vădovă nu sunt, și doliul nicidecum nu-l voi vedea.

18:8 De aceea în o singură zi vor veni plăgile ei, moarte, și doliu, și foamete. Și în foc va fi arsă, căci tare e Domnul Dumnezeu, Cel judecând-o.

18:9 Și o vor plânge, și se vor jeli † pentru ea împărații pământului, cei cu ea prostituându-se și trăind în senzualitate, când vor vedea fumul combustiei ei,

18:10 la depărtare stând datorită fricii torturii ei, spunând, Vai, vai cetății celei mari, Babilon, cetatea cea tare, căci într-o singură oră a venit judecata ei.

18:11 Și negustorii pământului vor plânge și se vor îndolia pentru ea, căci marfa lor nimeni nu o mai cumpără;

18:12 marfă de aur, și de argint, și de piatră "prețioasă, și de mărgăritare, și în subțire și purpură, și mătase, și stacojiu, și orice lemn aromat, și orice obiect de fildeș, și orice obiect de lemn prețios, și bronz, și fier, și marmură,

18:13 și scorțișoară, și tămâi †, și mir, și tămâie pură, și vin, și untdelemn, și făină fină, și grâu, și dobitoace, și oi, și cai, și care, și trupuri, și suflete de oameni.

18:14 Și fructele de toamnă cele ale poștei sufletului tău s-au îndepărtat de la tine și toate cele grase și cele strălucitoare au pieirt de la tine, și mai mult nicidecum nu le vei mai găsi.

18:15 Negustorii *lucrurilor* acestora, care s-au îmbogățit de la † ea, la depărtare vor sta datorită fricii torturii ei, plângând și îndoliindu-se,

18:7 † Atracție spre plăcerile trupesti; sexualism; erotism (DEX)

18:9 † se vor bate în piept

18:13 † pluralul lui tămâie

18:15 † prin

18:16 Și spunând, Vai, vai cetatea cea mare, cea îmbrăcându-se în in subțire, și purpură, și stacojiu, și împodobită cu aur, și pietre prețioase, și mărgăritare.

18:17 Căci într-o oră a fost pustiită așa de mare bogăție. Și orice pilot, și toți cei pe corăbii navighează, și marinarii, și toți câți pe mare lucrează, la depărtare stau,

18:18 și strigă văzând fumul combustiei ei, spunând, Ce e asemenea cetății celei mari?

18:19 Și își aruncau țărână pe capetele lor, și strigau, plângând și îndoliindu-se, și spunând, Vai, vai cetății celei mari, în care s-au îmbogățit, toți cei având corăbii în mare, de la opulența ei, căci într-o oră a fost pustiită.

18:20 Bucură-te datorită ei, cerule, și *voi* cei sfinți, și *voi* apostolilor și *voi* profeților. Căci a judecat Dumnezeu judecata voastră împotriva ei.

18:21 Și a ridicat un înger tare piatră ca piatră de moară mare, și a aruncat-o în mare, spunând, Așa, cu un impuls puternic va fi aruncată Babilon, marea cetate, și nicidecum nu va fi găsită mai mult.

18:22 Și glas de harpiști, și de muzicieni, și de fluierari, și de trompetiști, nicidecum nu se va auzi în tine mai mult; și orice artizan din orice artă nicidecum nu va fi găsit în tine mai mult; și glasul pietrei de moară nicidecum nu se va auzi în tine mai mult;

18:23 și lumina lămpii nicidecum nu va lumina în tine mai mult; și glasul mirelui și al miresei nicidecum nu se va auzi în tine mai mult. Căci negustorii tăi au fost oamenii de seamă ai pământului; căci prin vrăjitoria ta au fost rătăcite toate națiunile.

18:24 Și în ea sângele profeților și sfinților a fost găsit, și al tuturor celor înjunghiați pe pământ.

CAPITOLUL 19

Aleluia

19:1 Și după acestea am auzit ca glasul mare al unei mulțimi numeroase în cer, spunând, Aleluia! Mântuirea, și puterea, și gloria *sunt* ale Dumnezeului nostru.

19:2 Căci adevărate și drepte *sunt* judecățile Lui; căci a judecat pe prostituata cea mare, care a aruncat în stricăciune pământul prin preacurvia ei; și El a răzbunat sângele robilor Lui din mâna ei.

19:3 Și a doua oară au zis, Aleluia! Și fumul ei se ridică în vecii vecilor.

19:4 Și au căzut bătrânii cei douăzeci și patru, și cele patru făpturi vii, și s-au închinat lui Dumnezeu, Cel șezând pe tron, spunând, Amin! Aleluia!

19:5 Și glas din tron a ieșit, spunând, Lăudați pe Dumnezeuul nostru toți robii Lui, și cei temându-vă de El, cei mici și cei mari!

19:6 Și am auzit ca glas de mulțime mare, și ca glas de ape mari, și ca glas de tunete tari, spunând, Aleluia! Căci împărățește Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic.

Nunta Mielului

19:7 Să ne bucurăm și să ne veselim, și să dăm glorie Lui! Căci a venit nunta Mielului, și femeia Lui s-a pregătit pe sine.

19:8 Și i-a fost dat ca să se îmbrace cu în subțire strălucitor și curat; căci inul subțire, sunt dreptățile celor sfinți.

19:9 Și îmi spune, Scrie! Ferice de cei ce la cina nunții Mielului sunt chemați. Și îmi spune, Acestea, cuvintele adăvurate sunt, ale lui Dumnezeu.

19:10 Și am căzut înaintea picioarelor lui să mă închin lui. Și îmi spune, Vezi, nu! împreună-rob cu tine sunt, și cu frații tăi care au mărturia lui Isus; lui Dumnezeu închină-te! Căci mărturia lui Isus este duhul profeției.

Calul alb

19:11 Și am văzut cerul deschis, și iată, cal alb; și Cel șezând pe el este chemat Credincios și Adevărat, și în dreptate judecă și se războiește.

19:12 Și ochii Lui flacăra de foc, și pe capul Lui, diademe multe; având nume scrise, și un nume scris pe care nimeni nu îl cunoaște în afară de El.

19:13 Și e îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge, și e chemat Numele Lui, Cuvântul lui Dumnezeu.

19:14 Și oștirile cele din ceruri îl urmau pe cai albi, îmbrăcați în în subțire alb curat.

19:15 Și din gura Lui iese sabie mare și lată cu două tăișuri ascuțită, încât cu ea să lovească națiunile. Și El le va păstori cu toiag de fier. Și El calcă teasca vinului mânia urgiei Dumnezeului Celui Atotputernic.

19:16 Și are pe haina, și pe coapsa Lui, Nume scris, Împăratul împăraților, și Domnul domnilor.

Război cu fiara

19:17 Și am văzut un înger ținându-se în soare; și a strigat cu glas mare, spunând tuturor păsărilor care zboară în mijlocul cerului, Veniți, și strângeți-vă pentru cina cea mare a lui Dumnezeu,

19:18 ca să mâncați carnea împăraților, și carnea comandanților peste mii, și carnea celor tari †, și carnea cailor, și a celor șezând pe ei, și carnea tuturor, liberi cât și robi, mici cât și mari.

19:19 Și am văzut animalul bestial, și împărații pământului, și oștirile lor strânși împreună să facă război cu Cel șezând pe cal, și cu oștirile Lui.

19:20 Și a fost prins animalul bestial, și împreună cu el falsul profet, cel făcând semnele înaintea lui, prin care rătăcise pe cei

primind marca animalului bestial, și cei închinându-se chipului lui. Vii au fost aruncați cei doi în iazul de foc arzând cu sulf.

19:21 Și ceilalți au fost omorâți cu sabia mare și lată de Cel șezând pe cal, care ieșea din gura Lui. Și toate păsările s-au săturat din cărnurile lor.

CAPITOLUL 20

Satan legat o mie de ani

20:1 Și am văzut un înger coborând din cer, având cheia abisului, și un lanț mare în mâna lui.

20:2 Și l-a prins pe dragon, șarpele cel vechi, care e diavolul, și Satana, cel rătăcind lumea locuită întreagă. Și l-a legat o mie de ani.

20:3 Și l-a aruncat în abis, și a închis, și a pus pecete pe el, ca să nu mai rătăcească națiunile până se vor împlini cei o mie de ani. Și după acestea trebuie ca el să fie dezlegat puțin timp.

Împărăția de o mie de ani

20:4 Și am văzut tronuri, și au șezut pe ele, și judecata le-a fost dată; și sufletele celor ce fuseseră decapitați datorită mărturiei lui Isus, și datorită Cuvântului lui Dumnezeu, și cei ce nu s-au închinat animalului bestial, nici chipului lui, și nu au luat marca pe fruntea lor, și pe mâna lor; și ei au trăit și au împărățit cu Hristos o mie de ani.

20:5 Și ceilalți morți nu au trăit până când se vor împlini cei o mie de ani. Aceasta e învierea cea dintâi.

20:6 Fericiți și sfinți cei având parte în învierea cea dintâi; peste aceștia cea de-a doua moarte nu are autoritate, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos, și vor împărăți cu El o mie de ani.

Satan dezlegat

20:7 Și când se vor împlini cei o mie de ani, va fi dezlegat Satana din temnița lui.

20:8 și va ieși să rătăcească națiunile, cele din cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, să-i strângă pentru război, al căror număr e ca nisipul mării.

20:9 Și s-au urcat pe lățimea pământului, și au încercuit tabăra celor sfinți, și cetatea cea preaiubită. Și a coborât foc din cer de la Dumnezeu, și i-a devorat.

20:10 Și diavolul, cel rătăcindu-i a fost aruncat în iazul de foc și sulf, unde sunt animalul bestial și falsul profet. Și vor fi torturați zi și noapte în vecii vecilor.

Tronul cel mare și alb

20:11 Și am văzut un tron mare alb, și Cel șezând pe el, de la a Cărui față au fugit cerul și pământul, și niciun loc nu a fost găsit pentru ele.

20:12 Și am văzut pe cei morți, cei mari și cei mici, stând înaintea tronului, și suluri de carte au fost deschise. Și alt sul

19:18 † conducătorilor

de carte a fost deschis, care este cel al vieții. Și au fost judecați cei morți din cele scrise în sulițele de carte după lucrările lor.

20:13 Și a dat marea pe cei din ea morți; și moartea și Hadesul au dat din ele morții. Și au fost judecați fiecare după lucrările lor.

20:14 Și moartea și Hadesul au fost aruncate în iazul de foc. Aceasta este moartea a doua, iazul de foc.

20:15 Și dacă cineva nu a fost găsit în cartea vieții scris, a fost aruncat în iazul de foc.

CAPITOLUL 21

Noul Ierusalim

21:1 Și am văzut cer nou, și pământ nou; căci cel dintâi cer și cel dintâi pământ trecuseră, și marea nu mai este.

21:2 Și cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, am văzut-o coborând de la Dumnezeu din cer, pregătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

21:3 Și am auzit glas mare din cer, spunând, Iată, cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și Își va întinde cortul cu ei, și ei poporul Lui vor fi, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei.

21:4 Și va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moartea nu va mai fi, nici doliu, nici strigăt, nici durere, nu va mai fi, căci cele dintâi s-au dus.

21:5 Și a zis Cel șezând pe tron, Iată, noi fac toate! Și mi-a spus, Scrie! căci acestea cuvinte adevărate și credincioase sunt.

21:6 Și mi-a zis, S-a împlinit! Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul -- Eu *sunt*! Celui însetat, *îi* voi da din izvorul apei vieții în dar †.

21:7 Cel ce învinge va moșteni toate, și Eu *îi* voi fi Dumnezeu, și el *Îmi* va fi fiu.

21:8 Iar fricoșii și necredincioșii, și păcătoșii, și urăcioșii, și ucegașii, și preacurvarii, și vrăjitorii, și idolatrii, și toți mincinoșii, partea lor *e* în iazul care arde *cu* foc și sulf, care este moartea a doua.

Mireasa Mielului

21:9 Și a venit unul dintre cei șapte îngeri, cei având cele șapte potire pline cu cele șapte plăgi ultimele, și a vorbit cu mine, spunând, Vino, *îți* voi arăta femeia, mireasa Mielului.

21:10 Și m-a dus în duh † pe munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea cea mare, sfântul Ierusalim, coborând din cer de la Dumnezeu,

21:11 având gloria lui Dumnezeu. Strălucirea ei, asemenea pietrei prețioase, ca piatra de iaspis cristalin;

21:12 având zid mare și înalt; având porți douăsprezece. Și pe porți, îngeri doisprezece, și nume înscrise, care sunt cele douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.

21:6 † gratis

21:10 † sau: Duh

21:13 De la răsărit, porți trei; și de la crivăț, porți trei; și de la austru, porți trei; și de la apus, porți trei;

21:14 Și zidul cetății avea temelii douăsprezece, și pe ele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

21:15 Și cel vorbind cu mine avea ca măsură o trestie de aur, ca să măsoare cetatea, și porțile ei, și zidul ei.

21:16 Și cetatea *în* tetragon e așezată, și lungimea ei, cât lățimea. Și a măsurat cetatea cu trestia până la stadii douăsprezece mii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei egale sunt.

21:17 Și a măsurat zidul ei, o sută partuzeci și patru de coți, măsura omului, care este de inger.

21:18 Și era structura zidului ei din iaspis, și cetatea din aur curat, asemenea sticlei curate.

21:19 Și temeliiile zidului cetății, cu tot felul de pietre scumpe erau împodobite. Temelia cea dintâi, iaspis, cea de-a doua, safir, cea de-a treia, calcedon, cea de-a patra smarald,

21:20 cea de-a cincea, sardonix, cea de-a șasea, sardiu, cea de-a șaptea, crisolit, cea de-a opta, beril, cea de-a noua topaz, cea de-a zecea crisopaz, cea de-a unsprezecea hiacint, cea de-a douăsprezecea ametist.

21:21 Și cele douăsprezece porți, douăsprezece mărgăritare, una câte una, fiecare poartă era dintr-un singur mărgăritar. Și piața cetății, din aur curat ca sticla transparentă.

21:22 Și templu nu am văzut în ea, căci Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic templu ei este, și Mielul.

21:23 Și cetatea nu are nevoie de soare, nici de lună, ca să strălucească în ea; căci gloria lui Dumnezeu o luminează, și lampa ei *e* Mielul.

21:24 Și vor umbla națiunile prin lumina ei; și împărații pământului vor aduce gloria și cinstea lor în ea.

21:25 Și porțile ei nicidecum nu vor fi închise ziua; căci noapte nu va fi acolo.

21:26 Și vor aduce gloria și cinstea națiunilor în ea.

21:27 Și nicidecum nu va intra în ea nimic întinat, și făcând urâciune și minciună; ci numai cei fiind scriși în sulul cărții vieții Mielului.

CAPITOLUL 22

Râul vieții

22:1 Și mi-a arătat râu curat de apă vie, strălucitor precum cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

22:2 În mijlocul străzii ei, și al râului, de o parte și de alta, pomul vieții făcând roade douăsprezece, în fiecare lună dând roada lui; și frunzele pomului *sunt* pentru terapia națiunilor.

22:3 Și orice blestem nu va mai fi; și tronul lui Dumnezeu și al Mielului în ea vor fi; și robii Lui *îi* vor sluji.

22:4 Și vor vedea fața Lui; și Numele Lui, pe frunțile lor.

22:5 Și noapte nu va fi acolo; și nevoie nu au de lampă, și de lumina soarelui, căci Domnul Dumnezeu *îi* luminează; și vor împărăți în vecii vecilor.

22:6 Și mi-a spus, Aceste cuvinte *sunt* credincioase și adevărate. Și Domnul Dumnezeu duhurilor profeților a trimis pe îngerul Lui, să arate robilor Lui ce trebuie să se întâmple în curând.

22:7 Iată, Eu vin curând. Ferice de cine păzește cuvintele profeției cărții din sulul † acesta.

22:8 Și eu Ioan *sunt* cel auzind și văzând acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului arătându-mi acestea.

22:9 Și mi-a spus, Vezi, nu! căci eu împreună-rob cu tine sunt, și cu frații tăi profeții, și *cu* cei ce păesc cuvintele cărții din sulul acesta. Lui Dumnezeu închină-te!

22:10 Și mi-a spus, Nu pecetlui cuvintele profeției sulului cărții acesteia, căci vremea aproape este.

22:11 Cel nedrept, să nedreptătească mai departe. Și cel întinat, să se întineze mai departe. Și cel drept, dreptate să facă mai departe. Și cel sfânt, să se sfințească mai departe.

22:12 Iată, Eu vin repede, și răsplata Mea *e* cu Mine, ca să dau fiecăruia cum lucrarea lui va fi.

Alfa și Omega

22:13 Eu *sunt* Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Cel dintâi și Cel din urmă.

22:14 Ferice de cei făcând poruncile Lui, ca să fie dreptul † lor la pomul vieții, și pe porți să intre în cetate.

22:15 Afară *sunt* câinii, și vrăjitorii, și preacurvarii, și ucigașii, și idolatrii, și oricine îndrăgind și făcând minciuna.

22:16 Eu Isus am trimis pe îngerul Meu să vă mărturisească acestea în adunări. Eu sunt Rădăcina și Posteritatea † lui David, Steaua Strălucitoare de Dimineață.

22:17 Și Duhul și mireasa spun, Vino! Și cine aude să zică, Vino! Și cine însetează, să vină! Cine vrea, să ia apa vieții în dar!

22:18 Mărturisesc eu oricui auzind cuvintele profeției sulului cărții acesteia; dacă cineva va adăuga la acestea, va pune asupra lui Dumnezeu plăgile scrise în sulul cărții acesteia.

22:19 Și dacă cineva va înlătura din cuvintele sulului de carte al profeției acesteia, va înlătura Dumnezeu partea lui de la pomul vieții, și de la cetatea sfântă, cele scrise în cartea din sulul acesta.

22:20 Spune Cel ce adeverește acestea, Da, Eu vin repede. Amin. Da, vino Doamne Isuse!

22:21 Harul Domnului nostru Isus Hristos *să fie* cu toți sfinții. Amin.

22:7 † sulului de carte

22:14 † autoritatea

22:16 † rasa, neamul